

ParticipatieWijzer 2010

PROSPECTUS

*Atlas voor gemeenten,
in samenwerking met:*



ParticipatieWijzer

Atlas voor gemeenten
Postbus 9627
3506 GP UTRECHT
T 030 2656438
F 030 2656439
E info@atlasvoorgemeenten.nl
I www.atlasvoorgemeenten.nl

© Atlas voor gemeenten, Utrecht, 2009

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ParticipatieWijzer

prospectus

Inhoud

1	Waarom een ParticipatieWijzer?	5
2	De participatiegraad	7
3	Regionale verschillen in participatiegraad	15
4	Wat is de ParticipatieWijzer?	21
5	Wat kost de ParticipatieWijzer?	25
6	Opdrachtverlening	27

1 **Waarom een ParticipatieWijzer?**

‘Iedereen moet meedoen’, vond de Commissie Bakker. Participatie is dan ook hét centrale begrip in het huidige arbeidsmarktbeleid. Een breed gedragen doel is dat alle burgers ‘meedoen’ in de maatschappij, bij voorkeur via betaalde arbeid. Er wordt steeds vaker gesproken over een participatieplicht.

Sinds 1 januari 2009 hebben gemeenten te maken met een Participatiebudget, waarin de middelen voor re-integratie (het werkdeel van het Fonds voor Werk en Inkomen), inburgering en basiseducatie zijn ondergebracht. En tijdens de Participatietop in het voorjaar van 2007 zijn afspraken gemaakt over vergroting van de arbeidsparticipatie, tot 80% van de potentiële beroepsbevolking in Nederland.

Dat participatiedoel zou centraal moeten staan bij alle partijen die zich met arbeidsmarktbeleid bezighouden: gemeente, CWI, UWV, WSW-instellingen, etcetera. Daarmee verschuift de scope van de sociale diensten van bijstandsgerechtigden naar alle ‘non-participanten en participanten met een afhankelijkheidsrelatie tot de overheid’.

Maar hoe groot is die ‘klantenkring’ eigenlijk? Daarover is bij de meeste gemeenten nog onvoldoende bekend. Daarom hebben de onderzoekers van Atlas voor gemeenten in Opdracht van Divosa een PARTICIPATIEWIJZER voor gemeenten ontwikkeld.

Die PARTICIPATIEWIJZER laat zien hoe goed een gemeente erin slaagt zijn bewoners te laten participeren, en wat daarvoor de verklaringen zijn. Met de PARTICIPATIEWIJZER kunnen gemeenten hun participatiegraad monitoren, analyseren, en het effect van beleid meten.

ParticipatieWijzer

2 De participatiegraad

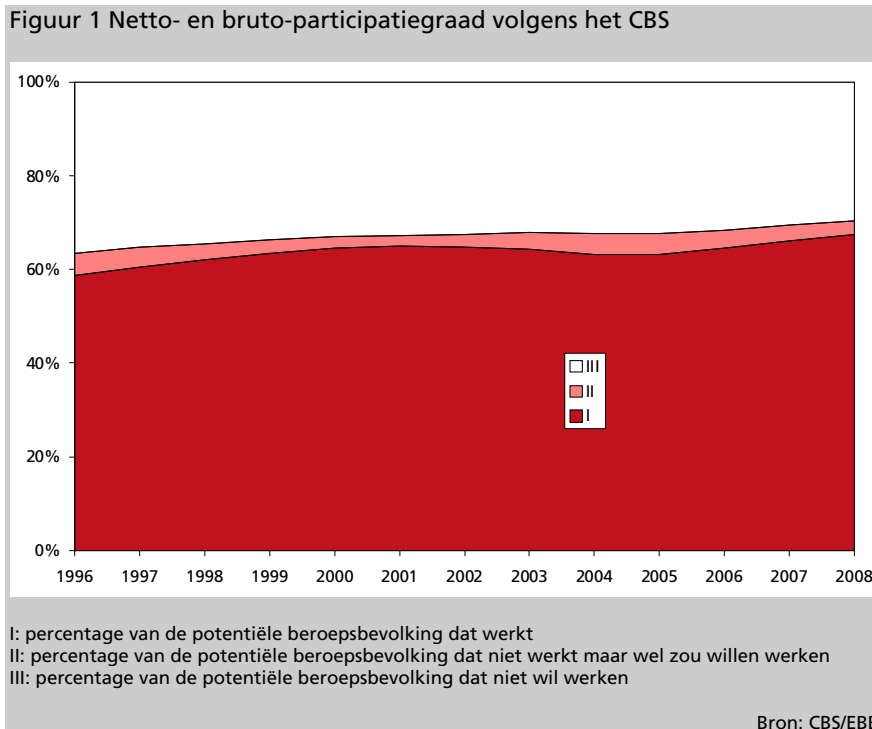
Voor participatiegraad wordt meestal de definitie gebruikt die het CBS hanteert in de Enquête Beroepsbevolking (EBB). Het gaat dan om het aantal werkzame personen, als aandeel van de totale potentiële beroepsbevolking (alle mensen tussen 15 en 64 jaar).

Werkzame personen zijn mensen die minimaal 12 uur werken. Op die manier berekend is de arbeidsparticipatie in Nederland 67,5% (bron: CBS/EBB, zie figuur 1). De hierboven genoemde 80%-doelstelling is gebaseerd op deze definitie van arbeidsparticipatie.

Daarnaast hanteert het CBS in de EBB het begrip bruto-participatiegraad. Het gaat dan om alle mensen die in die enquête aangeven te willen werken, wederom als aandeel van de potentiële beroepsbevolking. In figuur 1 is de ontwikkeling van die netto- en bruto-participatiegraad voor heel Nederland in kaart gebracht.

Uit die figuur blijkt dat de netto-participatiegraad tussen 1996 en 2008 is toegenomen van 58,7 tot 67,5% procent van de potentiële beroepsbevolking. De bruto-participatiegraad (iedereen die aangeeft te willen werken) is in dezelfde periode toegenomen van 63,5 tot 70,3 procent van de potentiële beroepsbevolking.

Het ‘gat’ tussen beide – het aantal mensen dat wel wil werken maar niet werkt – is afgenomen van 4,8% van de beroepsbevolking in 1996 tot 2,8% in 2008.

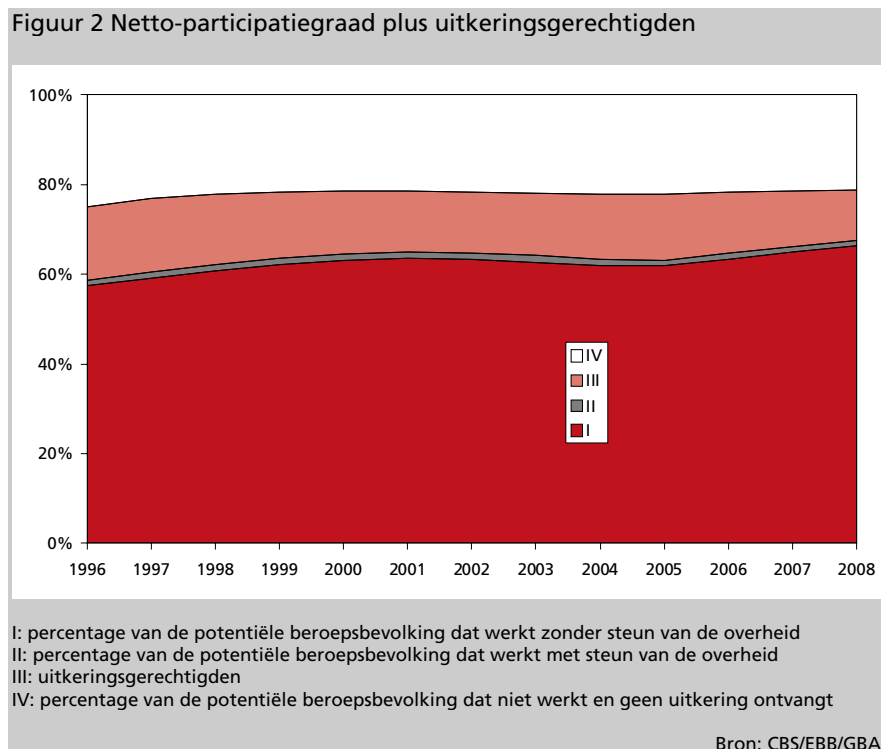


Met deze CBS-definities van arbeidsparticipatie komt niet de volledige potentiële klantenkring van sociale diensten in beeld. In het deel dat door het CBS niet tot de bruto-participatie wordt gerekend (de mensen die in de enquête aangeven niet te willen of te kunnen werken) bevinden zich wel degelijk klanten van de sociale dienst: mensen met een WWB-uitkering of een andere afhankelijkheidsrelatie tot de overheid.

Onder de mensen die door het CBS tot de bruto-participatie worden gerekend zitten bovendien mensen die voor het vinden van werk de overheid niet nodig hebben. En onder de netto-participanten vallen weer mensen die weliswaar werken, maar daarvoor middels gesubsidieerde arbeid of WSW wel degelijk afhankelijk zijn van de steun van de overheid.

Met deze participatiedefinities komt de klantenkring van de sociale diensten dus onvoldoende in beeld.

Een alternatieve methode is om de netto-participatiegraad van het CBS verder onder te verdelen, en de uitkeringsgerechtigden daarbij op te tellen. Dat is gedaan in figuur 2.



De netto-participatiegraad volgens de EBB van het CBS is onderverdeeld in een groep die zonder steun van de overheid, en een groep die mét steun van de overheid werkt. Daarbij is het aantal werkzame personen mét steun van de overheid (groep II) gedefinieerd als het aantal mensen met gesubsidieerde arbeid plus het aantal WSW-ers (bron: CBS/werkgelegenheidsstatistieken).

Het verschil tussen de netto-participatiegraad en het aantal mensen dat werkt met steun van de overheid is het aantal mensen dat werkt zonder steun van de overheid.

Bij de totale netto-participatiegraad is in figuur 2 vervolgens het aantal mensen met een uitkering opgeteld, om te komen tot een alternatieve definitie van de 'bruto-participatiegraad'. Het gaat daarbij om alle mensen met een WW, WWB, WAO, Wajong, WAZ, IOAW en een IOAZ-uitkering. Die groep vormt een indicatie voor het aantal non-participanten met een afhankelijkheidsrelatie tot de overheid.

Helemaal zuiver is dit echter niet omdat bij de uitkeringsgerechtigden ook mensen zitten met twee uitkeringen (een WAO- of WW-uitkering in combinatie met een aanvullende bijstandsuitkering), en mensen die wel werken, maar daarnaast een aanvullende uitkering krijgen. Dat levert dubbelstellingen op waardoor de totale bruto-participatiegraad in figuur 2 wordt overschat.

Om dat probleem te ondervangen is voor de PARTICIPATIEWIJZER uitgeweken naar een alternatieve bron: het Regionaal Inkomensonderzoek (RIO) van het CBS. Het RIO is gebaseerd op de aangiftes voor de Inkomstenbelasting, en biedt de mogelijkheid om te bepalen wat de voornaamste inkomstenbron van mensen is.¹

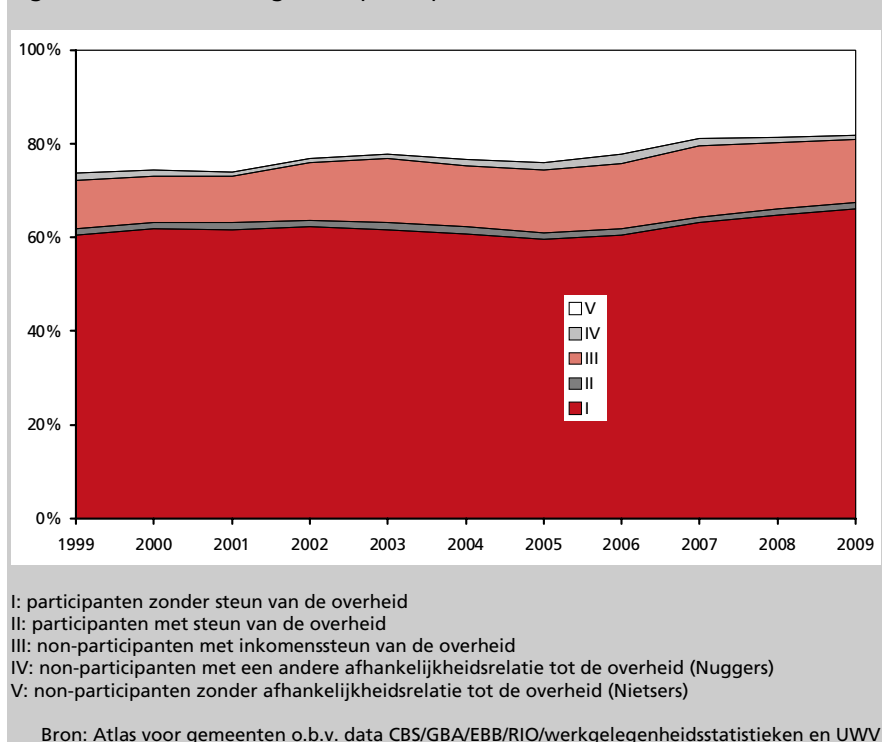
Op basis van dat RIO is een alternatieve definitie van de netto-participatiegraad mogelijk, namelijk het aantal mensen dat gedurende 52 weken (dus géén seizoenarbeid) voornamelijk inkomsten uit arbeid en/of onderneming heeft genoten. Het aantal personen met 52 weken inkomen uit arbeid en/of onderneming, min het aantal mensen dat werkt met steun van de overheid, wordt gezien als de beste definitie voor 'werkzame personen, zonder steun van de overheid'. Dat is **Groep I** in figuur 3.

Groep II blijft ongewijzigd; het aantal werkzame personen mét steun van de overheid is het aantal WSW'ers plus mensen met gesubsidieerde arbeid.

Groep III is nu echter het aantal personen met een uitkering als voornaamste inkomensbron (bron: CBS/RIO), minus het aantal personen met minstens 52 weken inkomen uit pensioen. Met die nieuwe definitie wordt dubbel telling per definitie voorkomen.

¹ Overigens levert de RIO geen heel actuele cijfers op. Om in de ParticipatieWijzer toch cijfers tot en met 2009 te kunnen presenteren zijn RIO, EBB, en uitkeringsstatistieken gecombineerd.

Figuur 3 Onderverdeling (non-)participatie in de PARTICIPATIEWIJZER



Wat overblijft is het aantal mensen zonder inkomstenbron, anders dan uit vermogen. Dat zijn mensen die niet (betaald) werken, én voor hun inkomen niet afhankelijk zijn van de overheid. Toch kunnen zich ook onder deze mensen bevinden met een afhankelijkheidsrelatie tot de overheid. Het gaat daarbij om nuggers, voorzover die bij het zoeken naar werk de hulp van de overheid inroepen. Het gaat met andere woorden om mensen die niet werken, wel willen werken, geen uitkering hebben, maar wel een afhankelijkheidsrelatie tot de overheid. Die behoren wel degelijk tot de klantenkring van de sociale dienst. **Groep IV** is gedefinieerd als het aantal niet-werkende werkzoekenden (bron: UWV WERKbedrijf) minus het aantal niet-actieven met het voornaamste inkomen uit een WW- of WWB-uitkering. De op die manier berekende groep nuggers bestond in 2006 uit 178.709 personen.²

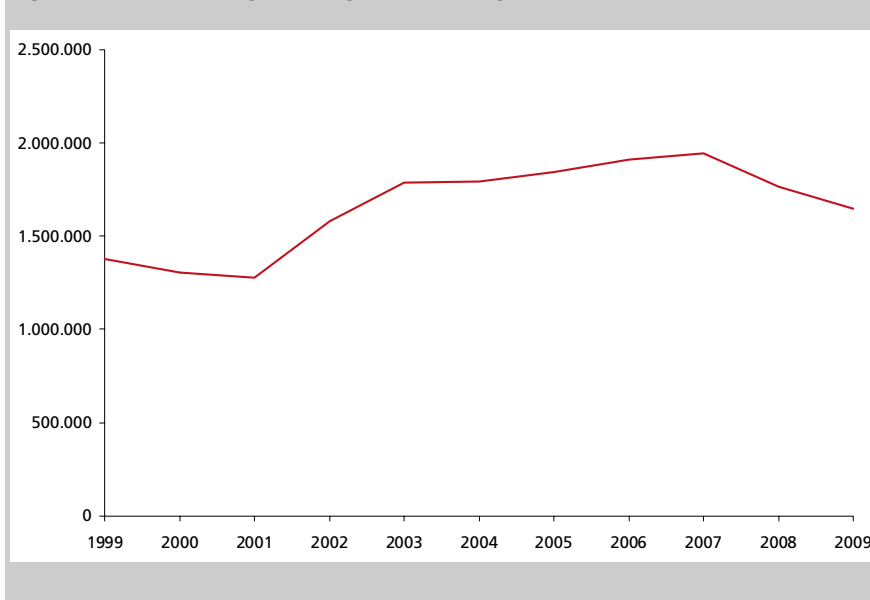
² De Commissie Bakker kwam in datzelfde jaar uit op 450.000 nuggers, waarvan er 198.000 actief op waren naar werk. Het verschil zit hem in nuggers die wel willen werken, maar bij het zoeken naar werk niet de hulp van de overheid inroepen (zich niet inschrijven bij UWV WERKbedrijf).

Wat overblijft is het aantal mensen dat niet werkt, geen uitkering heeft en geen werk zoekt, of bij het zoeken naar werk geen beroep doet op de overheid. Dat is **Groep V** – de Nietsers – in figuur 3.

Het totaal van de groepen I tot en met IV levert een alternatieve definitie op van de 'bruto-participatiegraad'. Het zijn alle mensen die werken, willen werken of niet willen/kunnen werken maar voor hun inkomen wel een beroep doen op de overheid. In totaliteit is die groep ruim tien procent groter dan die uit de CBS-definitie, namelijk 80,9 procent van de potentiële beroepsbevolking.

De netto-participatiegraad bestaat uit de groepen I en II en is ongeveer gelijk aan die volgens het CBS (vgl. figuur 1). Overigens is de omvang van deze groep sinds 2006 duidelijk aan het stijgen. Na lange tijd rond de 60% geschommeld te hebben lijkt de marsroute richting de beoogde 80% vanaf 2006 te zijn ingezet. In 2009 ligt dit percentage op ruim 67%.³ Positief daarbij is dat de omvang van de groepen III en IV landelijk afneemt.

Figuur 4 Ontwikkeling omvang klantenkring sociale diensten



³ In de periode 2005-2009 is de toename 1,7% per jaar. Als dat tempo zou worden volgehouden zou over acht jaar een percentage van 80% bereikt kunnen worden.

De potentiële klantenkring van de sociale diensten omvat de groepen II tot en met IV; participanten en non-participanten met een afhankelijkheidsrelatie tot de overheid. Op 1 januari 2009 ging het daarbij om circa 1,6 miljoen personen. Uit figuur 4 blijkt dat die klantenkring tot 2007 is toegenomen. Daarna zet een daling in.

Het participatiebeleid van gemeenten zou er op gericht moeten zijn om die klantenkring verder te verkleinen, met een nadruk op de groepen III en IV; de non-participanten met een afhankelijkheidsrelatie tot de overheid. Ofwel: de netto-participatiegraad – de groepen I en II – te vergroten. Of groep V door de overheid ongemoeid moet worden gelaten is een politieke discussie. Zeker lijkt wel dat het behalen van de 80% doelstelling niet haalbaar zal zijn zonder een afname van de omvang van groep V.

ParticipatieWijzer

3 Regionale verschillen in participatiegraad

Het vergroten van de netto-arbeidsparticipatie zal niet voor alle gemeenten even gemakkelijk zijn. En ook zal het meest succesvolle beleidsrecept per gemeente en regio verschillen. De ParticipatieWijzer kan behulpzaam zijn bij het samenstellen van dat optimale beleidsrecept.

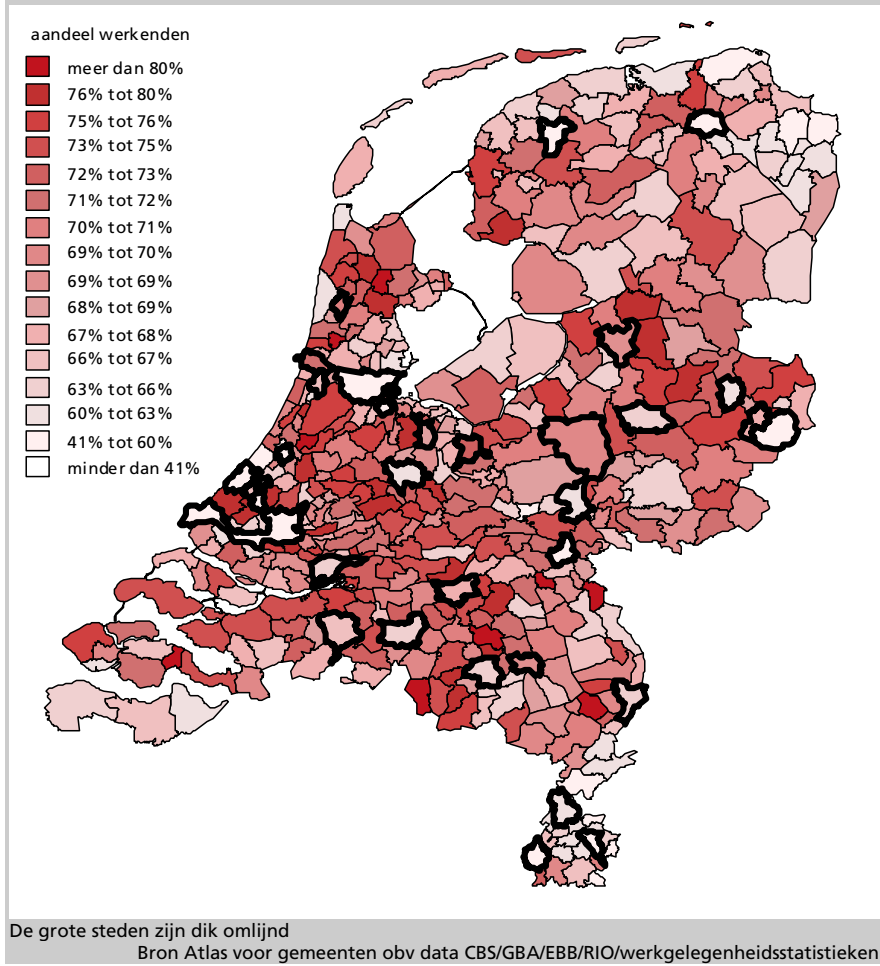
De kansen voor succesvol participatiebeleid zijn afhankelijk van de achtergronden van de omvang van de groep non-participanten met een afhankelijkheidsrelatie tot de overheid. Komt die groep tot stand omdat er in de regio een gebrek is aan werk, waardoor mensen wel willen werken maar dat niet kunnen? Zitten er vooral mensen uit een bepaalde leeftijdsgroep of met een bepaalde etnische achtergrond in, waardoor de afstand tot de arbeidsmarkt te groot is? Of wordt de non-participatie en/of afhankelijkheid verklaard uit culturele verschillen? Om die vragen te kunnen beantwoorden worden regionale verschillen in de PARTICIPATIEWIJZER verkaart uit zoveel mogelijk factoren aan de vraagkant en aan de aanbodkant van de arbeidsmarkt.

Kaart 1 geeft een indruk van de regionale verschillen in de netto-participatiegraad. Wat opvalt is de relatief lage participatiegraad in de grote steden. Ook in delen van Zeeland, Groningen en Limburg is de netto-participatiegraad lager dan in de rest van het land. In de Noordvleugel van de Randstad en in Brabant, Gelderland en Overijssel is de participatiegraad het hoogst.

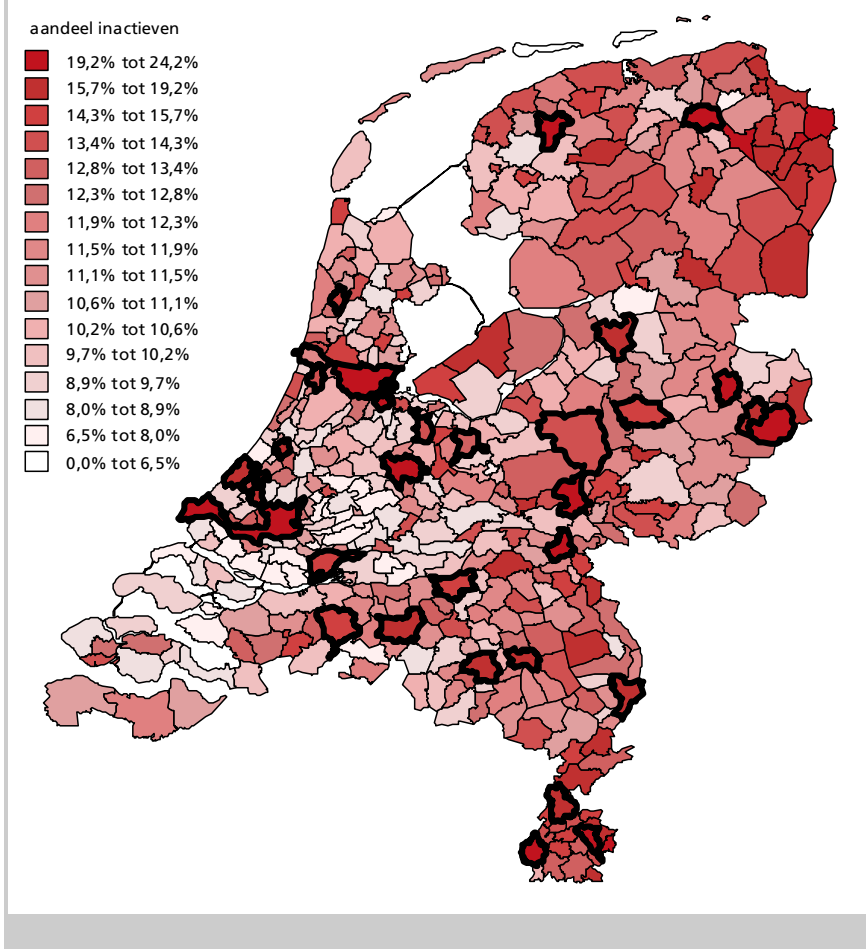
Kaart 2 brengt de regionale verschillen in beeld wat betreft de niet-actieven die een beroep doen op de overheid (groep III en IV). Deze kaart laat mooi zien dat de niet-actieven vooral buiten de Randstad te vinden zijn, in het bijzonder in het Noorden van Nederland, maar ook in het Oosten en het Zuiden.

Kaart 3 brengt de omvang van groep V in beeld, de zogenaamde nietsers. Als het percentage van 80% arbeidsparticipatie gehaald moet worden, zal een deel van deze groep ook moeten meedoen.

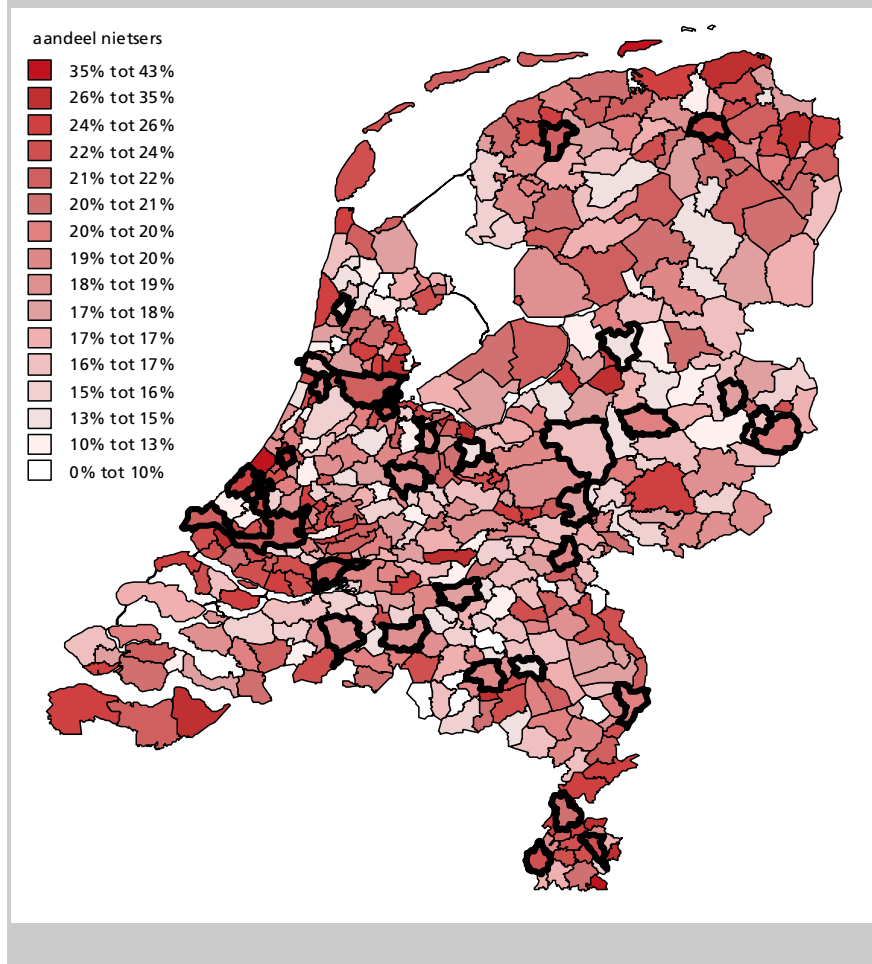
Kaart 1 Netto-participatiegraad, 2008



Kaart 2 inactieven III tm IV



Kaart 3 'Nietsers'



De vraag is vervolgens waar al die regionale verschillen vandaan komen, en wat dat betekent voor regionaal arbeidsmarktbeleid. Om die vraag te kunnen beantwoorden is de netto-participatiegraad in gemeenten met regressieanalyses in verband gebracht met zoveel mogelijk lokale en regionale kenmerken die daarop in theorie van invloed zijn. De resultaten van die econometrische analyse staan in tabel 1:

Tabel 1 Wat verklaart de netto-participatiegraad in een gemeente? Uitkomsten uit een regressie-analyse	
	Netto-participatiegraad (groep I en II)
	t-waarde
Kansen op de arbeidsmarkt (bron: Atlas)	8,8***
Aandeel inwoners tussen 25 en 34 jaar (bron: cbs)	8,2***
Aandeel inwoners tussen 35 en 44 jaar (bron: cbs)	10,1***
Aandeel inwoners tussen 45 en 54 jaar (bron: cbs)	6,2***
Aandeel inwoners tussen 55 en 64 jaar (bron: cbs)	4,0***
Aandeel Marokkanen (bron: cbs)	-4,8 ***
Aandeel Turken (bron: cbs)	-5,1 ***
Aandeel Indonesiërs (bron: cbs)	2,4 **
Aandeel overige niet-Westerse allochtonen	-8,1 ***
Aandeel SGP-stemmers (bron: Atlas)	-4,0 ***
Aandeel arbeidsongeschikten (bron: cbs)	-4,7 ***
Methode	WLS
Sample	405
Adj. R ²	0,39
*** = met meer dan 99% waarschijnlijkheid significant	
** = met meer dan 95% waarschijnlijkheid significant	

De vraag of een gemeente een hoge of een lage netto-arbeidsparticipatie heeft, wordt allereerst bepaald door de regionale kansen op de arbeidsmarkt, ofwel: de regionale beschikbaarheid van werk. In de Divosa-monitor van 2007 is de indicator die hiervoor wordt gebruikt uitgebreid geïntroduceerd. Die indicator voor 'kansen op de arbeidsmarkt' hangt sterk positief significant samen met de netto-participatiegraad in een gemeente, de zogenoemde t-waarde is + 8,8.

Ook de leeftijdsopbouw van de bevolking doet er toe. Gemeenten met veel mensen tussen de 25 en 65 jaar kennen over het algemeen een grotere netto-

arbeidsparticipatie dan gemeenten met veel mensen tussen de 15 en 25 jaar onder de beroepsbevolking. De groep 35-44-jarigen draagt over het algemeen overigens het meeste bij aan de netto-participatiegraad, de t-waarde van die indicator is + 10,1.

De etnische samenstelling van de beroepsbevolking is eveneens een belangrijke voorspeller van de netto-participatiegraad. Gemeenten met veel Marokkanen, Turken en andere niet-Westerse allochtonen onder de beroepsbevolking hebben over het algemeen een lagere netto-participatie. Gemeenten met veel Indonesiërs onder de beroepsbevolking hebben daarentegen gemiddeld genomen een hogere participatiegraad.

Ook culturele factoren spelen een rol. Gemeenten met veel SGP-stemmers onder de bevolking hebben gemiddeld genomen een lagere netto-participatiegraad. De bruto-participatiegraad is in die gemeenten overigens nog lager dan gemiddeld. Dat betekent dat deze cultureel-kerkelijke component niet alleen laat zien dat vrouwen uit SGP-kringen minder snel geneigd zijn betaald werk buitenshuis te zoeken, maar ook dat deze bevolkingsgroep voor inkomen minder snel een beroep doet op de overheid.

Groep V – non-participatie zonder afhankelijkheidsrelatie tot de overheid – is in die gemeenten met andere woorden relatief groot. Een oververtegenwoordiging van stemmers op de andere politieke partijen (inclusief de Christen Unie) levert in de modellen overigens geen significante verklaring op voor de verschillen in participatiegraad tussen de gemeenten.

Tot slot zorgt ook een groot aandeel arbeidsongeschikten in een gemeente voor een significant lagere netto-participatiegraad, simpelweg omdat een groot deel van de potentiële beroepsbevolking dan niet kan werken en dus tot groep III – non-participanten die voor hun inkomen afhankelijk zijn van de overheid – behoort.

4 Wat is de ParticipatieWijzer?

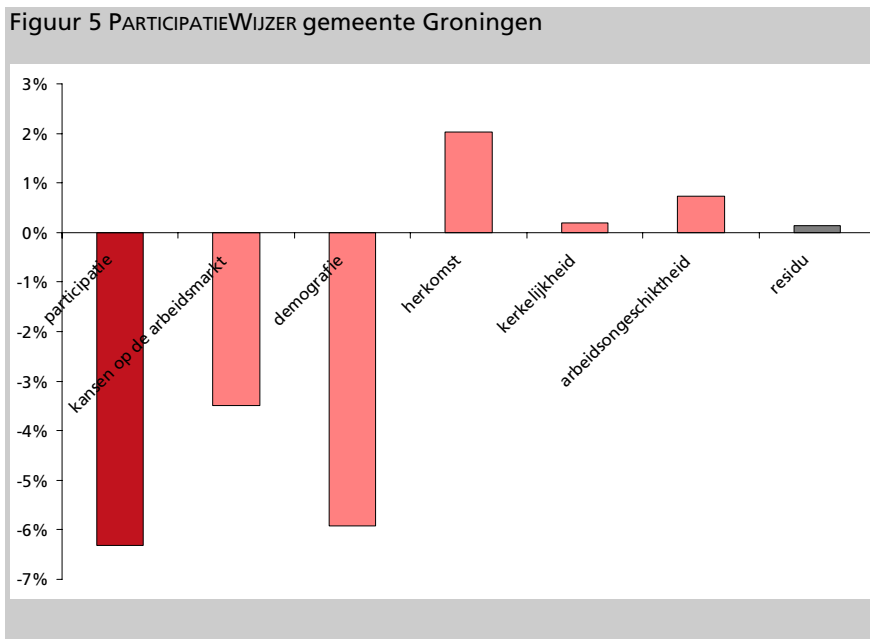
In de PARTICIPATIEWIJZER wordt de ontwikkeling van de totale participatiegraad en de klantenkring van de sociale dienst voor uw gemeente in kaart gebracht en verklaard. Daarbij is uitgegaan van de hierboven ontwikkelde indeling van participanten en non-participanten, met en zonder steun van de overheid:

- Groep I: participanten zonder steun van de overheid; mensen die zichzelf redden als werknemer of als zelfstandige.
- Groep II: participanten met steun van de overheid; mensen die met ondersteuning van de overheid deelnemen aan het arbeidsproces (via gesubsidieerde arbeid, sociale werkvoorziening of loonkostensubsidies).
- Groep III: non-participanten met uitkeringssteun van de overheid, mensen met een uitkering WWB, WW of WAO als voornaamste inkomstenbron.
- Groep IV: non-participanten met een andere afhankelijkheidsrelatie tot de overheid, mensen zonder werk en uitkering die bij het zoeken naar werk een beroep doen op de overheid (Nuggers).
- Groep V: non-participanten zonder afhankelijkheidsrelatie tot de overheid: mensen die niet (meer) willen werken en geen uitkering hebben, zoals renteniers en andere vrijwillige non-participanten (Nietsers).

Op basis van het – eveneens hierboven ontwikkelde – verklaringmodel wordt de ontwikkeling van die participatiegraad in uw gemeente verklaard uit allerlei kenmerken van uw gemeente. Dat levert nuttige informatie op voor de kansen om de netto-participatiegraad in uw gemeente met beleid te beïnvloeden.

Een gemeente met een lage participatiegraad als gevolg van het gebrek aan werk zal vooral moeten inzetten op banencreatie (economisch beleid, acquisitie bedrijven) en/of het aanbieden van vormen van gesubsidieerde

arbeid of loonkostensubsidies. Groningen is een voorbeeld van zo'n gemeente (zie figuur 5).



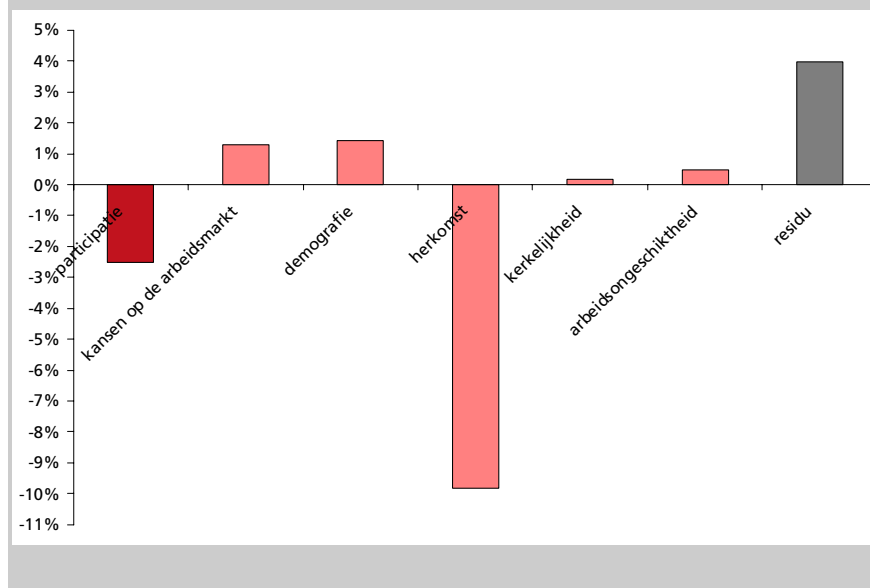
In die stad ligt de netto-participatiegraad fors onder het gemiddelde (de linkerstaaf in de grafiek), wat – naast de demografische samenstelling van de beroepsbevolking – voor een belangrijk deel te verklaren is door het gebrek aan werk in de stad en regio, het staafje ‘kansen op de arbeidsmarkt’.

De op basis van al die kenmerken van Groningen voorspelde netto-participatiegraad komt vrijwel overeen met de werkelijke netto-participatiegraad. Het zogenoemde residu wijkt niet significant af van nul, zodat de netto-participatiegraad van Groningen op het verwachte niveau ligt.

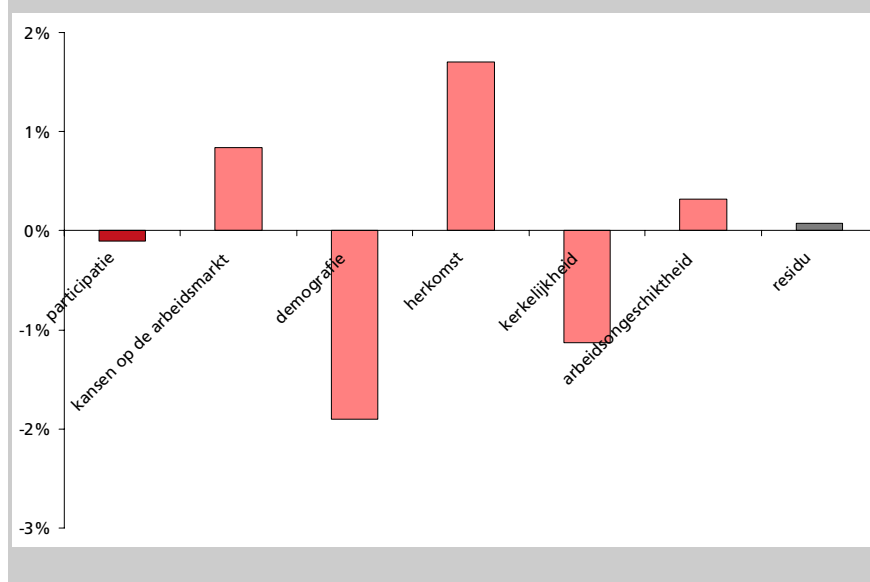
Gemeenten waar vooral de samenstelling van de beroepsbevolking het probleem is zullen eerder geholpen zijn met beleid dat gericht is op het verkleinen van de kloof tussen vraag en aanbod op de regionale arbeidsmarkt door vormen van scholing. Dat geldt ook voor gemeenten

waar de genoemde culturele aspecten een rol spelen. Van dergelijke gemeenten is in de figuren 6 en 7 een voorbeeld opgenomen.

Figuur 6 PARTICIPATIEWIJZER gemeente Schiedam



Figuur 7 PARTICIPATIEWIJZER gemeente Ede



Ook in Schiedam ligt de netto-participatiegraad onder het landelijk gemiddelde (zie figuur 6). Dat wordt echter niet veroorzaakt door het gebrek aan werk, of de leeftijdsopbouw van de beroepsbevolking, maar puur door de etnische samenstelling van de beroepsbevolking (het staafje 'herkomst' in figuur 6). Dat vraagt dus om heel andere maatregelen dan in Groningen.

De netto-participatiegraad in de gemeente Ede ligt iets onder het landelijke gemiddelde (het linker, donkerrode, staafje in figuur 7). Op basis van het baneraanbod in de regio en de etnische samenstelling van de bevolking was echter een veel hogere netto-participatiegraad dan gemiddeld te verwachten (beide staafjes wijzen omhoog). De reden dat de participatiegraad desondanks benedengemiddeld is, komt door de leeftijdsopbouw van de beroepsbevolking: relatief weinig 35-44-jarigen en relatief veel 55-plussers. Maar in belangrijke mate ook door de cultureel-kerkelijke factor: relatief veel SGP-stemmers, die zoals gezegd vaker dan gemiddeld tot groep V – de vrijwillige non-participanten zonder afhankelijkheidsrelatie tot de overheid – behoren.

Aan de hand van de PARTICIPATIEWIJZER bent u in staat om uw arbeidsmarktbeleid, gericht op een hogere participatiegraad, meer gericht vorm te geven.

Als u geïnteresseerd bent in zo'n PARTICIPATIEWIJZER voor uw gemeenten, kunt u die bestellen door middel van de opdrachtbon op de laatste pagina van deze prospectus. U krijgt dan een uitgebreide cijfermatige analyse van de participatiegraad in uw gemeente, en de verklaringen daarvoor. Die analyse beperkt zich niet tot het laatste beschikbare jaar, zoals in de voorbeelden hierboven. Ook de ontwikkeling van de participatiegraad in uw gemeente in de laatste tien jaar wordt in kaart gebracht en verklaard. De resultaten uit die cijfermatige analyses worden bovendien tekstueel geïnterpreteerd, en gepresenteerd in een rapport dat u in pdf – en desgewenst in druk – ontvangt.

5 Wat kost de ParticipatieWijzer?

De prijs van de PARTICIPATIEWIJZER is afhankelijk van de omvang van uw gemeente. In onderstaande tabel is de staffel opgenomen. Aan leden van DIVOSA wordt 20% korting verleend onder de voorwaarde dat DIVOSA de resultaten van de PARTICIPATIEWIJZER mag gebruiken voor verder onderzoek.

Kosten 'ParticipatieWijzer'		
Omvang gemeente	Standaardprijs	Aanbieding Divosa
< 20.000 inwoners	6.000	4.800
20.000 – 50.000 inw.	8.000	6.400
50.000 – 100.000 inw.	10.000	8.000
> 100.000 inwoners	12.000	9.600

De genoemde bedragen zijn inclusief overheadkosten en exclusief BTW. De eigendomsrechten van de gebruikte data en methodes blijven berusten bij Atlas voor gemeenten.

Tevens is het mogelijk om een jaarlijkse update van de PARTICIPATIEWIJZER te ontvangen voor 70% van de oorspronkelijk prijs. In die update worden niet alleen de gegevens geactualiseerd maar worden ook automatisch de aanvullingen opgenomen die jaarlijks aan de PARTICIPATIEWIJZER worden toegevoegd.

ParticipatieWijzer

6 Opdrachtverlening

Hierbij verleen ik aan Atlas voor gemeenten opdracht tot het uitvoeren van een PARTICIPATIEWIJZER voor mijn gemeente.

Ik ga ermee akkoord dat de onderzoeksresultaten voor verdere analyse worden verstrekt aan Divosa, en ontvang 20% korting (doorhalen indien niet van toepassing).

De prijs van de PARTICIPATIEWIJZER voor mijn gemeente bedraagt dan:

€ _____ (exclusief 19% btw)
(invullen op basis van de staffeltabel in de prospectus)

Tevens wil ik WEL / NIET tot wederopzegging een jaarlijkse geactualiseerde versie van de ParticipatieWijzer ontvangen voor 70% van de oorspronkelijke prijs, zijnde € _____ (exclusief 19% btw).

De PARTICIPATIEWIJZER wordt na ontvangst van de ondertekende opdrachtbevestiging binnen zes weken in pdf-formaat verzonden naar het hieronder opgegeven Email-adres.

Voor akkoord,

Naam:

Organisatie:

Adres:

Email:

Datum:

**OPDRACHTBEVESTIGING FAXEN AAN
ATLAS VOOR GEMEENTEN
F. 030 2656439**